

سال گذشته
سازمان تأمین
اجتماعی از منابع
و مصارفی که
داشته است،
هفت هزار میلیارد
تومان کم آورده
است. برای این
امر شرکت‌های
سازمان تأمین
اجتماعی از
بانک رفاه وام
گرفته‌اند، بهره
داده‌اند که
بتوانند این تراز را
ایجاد کنند.

نفر پول گرفته می‌شد و به یک نفر حقوق بازنشستگی پرداخت می‌شد. با درگیری‌ها و تلاش‌های فراوان تا انتهای زمانی که بنده از سازمان خداحافظی کردم، این رقم اصلاح چندانی نشد و فقط به عدد ۷۰۶ رسید. در برنامه سوم قرار بود که این عدد به آرامی زیاد شود و به بالای هشت برسد. این در حالی است که یکی از امیدهای نجات در بین صندوق‌ها، همین صندوق تأمین اجتماعی است. اگر براساس قانون اساسی بنا باشد فردی چند سال در صندوق فعالیت کند، دو مسئله مطرح می‌شود: یک اینکه شما چند سال در صندوق من حضور داشتی، دو اینکه چه میزان به صندوق من پول پرداخت کرده‌ای. اما به مرور زمان ورودی‌های پشت در صندوق گسترده شدند، از صاحبان مشاغل آزاد و کارگران و طلاب گرفته تا حتی زنان خانه‌دار جزء ورودی‌های صندوق‌ها قرار گرفتند. اما باید توجه شود که آیا این افراد براساس قانون اساسی به صندوق‌ها وارد شده‌اند؟ قانون اساسی در این باره دو نکته بالا را شامل می‌شود: میزان پرداخت و سابقه پرداخت. اگر فردی پنج سال به صندوق، کسورات پرداخت کرده است، حقوق بازنشستگی‌اش عملاً ماهی صد هزار تومان است؛ اما از آنجا که کفاف زندگی‌اش را نمی‌دهد، تقاضای حداقل حقوق بازنشستگی یعنی ماهی ۸۰۰ هزار تومان را می‌کند. اتفاقی که در ۱۲،۱۰ سال گذشته در صندوق تأمین اجتماعی افتاده است این است که ورودی‌اش متفاوت شده است؛ درحالی‌که

موازن صیانت نمی‌کند و اگر صیانت می‌شد، هیچ وقت صندوق از ماهیت حقیقی خود فاصله نمی‌گرفت و تبدیل به حساب نمی‌شد و به بحران کشیده نمی‌شد. چون با اصلاحات ساختاری و پارامتری می‌توان بحران در صندوق‌ها را به عقب انداخت. تاریخچه شکل‌گیری صندوق تأمین اجتماعی به این صورت است که ابتدا صندوق بیمه کارگران شکل گرفت، پس از آن تبدیل به صندوق بیمه اجتماعی شد و پس از آن بیمه اجتماعی به قانون تأمین اجتماعی ارتقا یافت که تعمیم داده شده به تمام کشور. حال برای اجرای این قوانین، سازمانی شکل گرفت با عنوان سازمان تأمین اجتماعی. این سازمان دولتی است؛ اما صندوقش و محل تأمین پولش مربوط به ناس و شرکت‌کنندگان در این صندوق است و لاغیر. نحوه عملکرد این صندوق‌ها به این گونه است که تعدادی ورودی دارد که به فرض ۳۰ سال کار کرده‌اند و حق بیمه پرداخت کرده‌اند و صندوق موظف است به میزانی که فرد پرداخت کرده و متناسب با آن به وی پول پرداخت کند. در زمان قبل از انقلاب که صندوق‌های ما جوان بودند، بازنشسته‌های ما آقایی می‌کردند. نه فقط به راحتی توان خرج کردن داشتند، بلکه می‌توانستند قدری از پول خود را پس‌انداز کنند. چون در آن ایام ۲۱ نفر به صندوق بیمه اجتماعی پول پرداخت می‌کردند و صندوق در ازای پرداخت آنان تنها به یک نفر حقوق بازنشستگی می‌داد. در زمانی که بنده در سازمان تأمین اجتماعی بودم، از ۷۰۲